

великим, у середньому 85 відсотків, однак, традиційно левову частку податкових надходжень місцевих бюджетів складає податок з доходів фізичних осіб (далі ПДФО). Так, за 2011 рік у структурі податкових надходжень до місцевих бюджетів частка ПДФО склала 54 065 млн. грн. (74%). У 2012 році - 61 066 млн. грн. (71.1%); у 2013 році - 64 586 млн. грн. (70.8%); у 2014 році - 67 215 млн. грн. (70.2%). Місцеві податки і збори у 2011 році склали 2 550 млн. грн. (3.4%) від усіх податкових надходжень; у 2012 році - 5 457 млн. (6.3%), у 2013 році - 7 314 млн. грн. (8%), у 2014 році - 7 595 млн. грн. (7.9%) відповідно. Із наведеного, частка місцевих податків і зборів складає в середньому 6.5%. У цей час місцеві податки утворюють близько 46% прибуткової бази місцевих органів влади в Німеччині, 48% - у Швейцарії, 38% - у Великобританії. У зв'язку з цим виникає нагальна потреба реформування місцевих податків, щоб вони стали вагомим джерелом доходів у місцевих бюджетах, якими вони є у розвинених демократичних країнах. Місцева міліція, яка потребує значних витрат на її утримання із бюджетів адміністративно-територіальних одиниць, вимагає утворення нових видів місцевих податків, зокрема податку на утримання муніципальної поліції. Проблемою на цьому шляху є ст. 10 Податкового кодексу України, яка забороняє встановлення органам місцевого самоврядування податків не передбачених кодексом та ст. 12 Бюджетного кодексу України, яка вказує на виключне право Верховної ради України встановлювати на території України перелік місцевих податків та зборів. Тому розробка даного місцевого податку: визначення платників податку, об'єкту оподаткування, бази оподаткування, ставки податку, порядок обчислення податку, строк та порядок сплати податку повинна проводитись комплексно після ухвалення Закону про поліцію. Вважаємо за необхідне внести зміни до ст. 10 Податкового кодексу України, де вказати у п. 10.1.3 податок на утримання муніципальної поліції. При цьому вказати, що 100% даного податку зараховується до загального фонду місцевого бюджету і враховується при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів.

Отже, становлення та розвиток місцевої міліції в Україні перебуває у прямій залежності від згоди місцевих бюджетів її утримувати. Важливу роль при цьому відіграє збільшення кількості податкових надходжень до місцевих бюджетів і в тому числі місцевих податків і зборів.

Психологічний аналіз кримінальної мотивації засуджених жінок

Вороніна Д.О., Одарченко І.В., курсанти психологічного факультету ІКВС
Науковий керівник: доктор педагогічних наук, доцент *Сова М.О.*

Моральна деформація, що відбувається в сучасному суспільстві, значною мірою зумовлена кризою соціально-економічних, політичних, культурних відносин, є показником переоцінки загальнолюдських цінностей. У складній соціокультурній ситуації відбувається дезорієнтація людей, яка призводить до збільшення кількості злочинів, зокрема правопорушень скоєних жінками. У зв'язку з цим ініціюється дослідження проблеми кримінальної мотивації жінок, засуджених до позбавлення волі, яка має важливий державний характер ще й тому, що істотно змінилася структура жіночої злочинності. Так, у структурі кримінальної поведінки жінок зазначаються такі стійкі негативні тенденції, як збільшення кількості вчинених тяжких та особливо тяжких злочинів, підвищення рівня рецидивної злочинності, зниження віку (омолодження) злочинниць.

Отже, кримінальна мотивація засуджених жінок, є актуальною психологічною проблемою, що має виражене практичне значення. Мета наукового пошуку - розкрити зміст кримінальної мотивації жінок, засуджених до позбавлення волі, вивчити психологічні особливості її формування.

Теоретичний аналіз наукових положень дає змогу інтерпретувати категорію «кримінальна мотивація жінок, засуджених до позбавлення волі» як сукупність чинників, що детермінують злочинну поведінку, котра містить мотиви злочинної поведінки, схильність до відхилення від соціальних норм поведінки, емоційну мотиваційну спрямованість і негативну моральну орієнтацію.

Структурний підхід до вивчення кримінальної мотивації жінок з урахуванням вказаних чинників дає змогу визначити його «архітекtonіку», що складатиметься з таких компонентів мотивації, як: мотиви злочинної поведінки, емоційна і моральна мотиваційна спрямованість, схильність до відхилення від соціальних норм поведінки.

У науковій літературі на основі асоціальних потреб кримінальну мотивацію засуджених жінок розрізняють за типами: 1) корисливий; 2) мстивий; 3) стверджувальний; 4) хуліганський; 5) ігровий

Класифікаційний аналіз засуджених жінок, за ступенем вираження у них кримінальної мотивації дає змогу диференціювати їх за такими типами: 1) зі стабільною високою кримінальною зараженістю; 2) з нестабільною високою кримінальною зараженістю; 3) зі стабільною частковою кримінальною зараженістю; 4) нестабільною частковою кримінальною зараженістю; 5) випадковою кримінальною зараженістю.

Слід звернути увагу на те, що кримінальна зараженість засуджених жінок знижується завдяки впровадженню системи психокорекційних заходів, спрямованих на подолання особистісних деформацій, духовний та інтелектуальний розвиток, формуванню позитивних психологічних характеристик особистості, вироблення стандартів законослухняної поведінки.

У процесі психокорекції рекомендується застосовувати такі методи: аутогенного тренування, психодрами, арттерапії, аналізу творів, перегляд кінофільмів, що мають глибокий психологічний зміст з подальшим їх обговоренням, індивідуальні бесіди із засудженими з використанням методів переконання і навіювання, зв'язок і проведення бесід з родичами засудженої.

Застосування психокорекційного комплексу сприяє зменшенню кількості засуджених жінок, які не розуміють характер своїх психологічних проблем, а також поліпшенню їх фізичного та психічного здоров'я, прагненню змінити свою поведінку, працювати на виробництві.

Таким чином, процес психологічної корекції щодо духовного виправлення засуджених жінок слід диференціювати залежно від характеру вчинених злочинів, типу виявленої кримінальної мотивації, від ступеня занедбаності засуджених, їх кримінальної зараженості, на основі глибокого всебічного вивчення особи з урахуванням індивідуально-психологічних особливостей жінок, умов і обставин учинення злочину.

Робота з морального перетворення жінок зі стійкою системою асоціальних установок і мотивів вимагає комплексного підходу, що дає змогу глибоко проникнути в духовний світ особистості, залучити її до переосмислення і зміни свого соціального статусу. Застосування пропонованих методів психологічного впливу на кримінальну мотивацію засуджених жінок, сприяє подоланню їх особистісних деформацій, духовному та інтелектуальному розвитку, формуванню кращих жіночих і материнських якостей, законослухняної поведінки і соціальної адаптації після звільнення. Формування у засуджених

жінок позитивних моральних якостей надає можливість побачити в них повноцінних членів суспільств, не ставити клеймо злочинця, а допомогти їм вийти на свободу потенційно нормальними людьми.

Емоції і почуття в житті людини

Дашенко В.О., курсант психологічного факультету ІКВС
Науковий керівник: кандидат психологічних наук *Гришина А.В.*

Емоції - особливий склад психічних станів, які відображають ставлення людини до навколишнього світу, до інших людей, до самої себе та до результатів своєї діяльності. Глибина емоційних явищ залежить від того, якими подіями - пересічними чи життєво важливими - вона викликана, а також від того, в якому зв'язку між собою перебувають ці явища.

У вітчизняній та зарубіжній психологічній школі цю проблематику вивчали такі науковці: У Джеймс, У Кеннон, Ф. Бард, І. Кант, К. Ізард, К. Г. Ланге, П. В. Симонов, С. Л. Рубінштейн, О. М. Леонтьєв та ін.

Емоції і почуття, так само як і психічні процеси, забезпечують відображення та пізнання навколишнього світу. Але, на відміну від сприймання, пам'яті та мислення, емоції і почуття відбивають реальну дійсність у формі переживань. Пізнаючи світ, людина по різному сприймає предмети і явища. Одні події викликають захоплення, інші - печаль, гнів тощо. Захоплення, гнів, радість - все це прояви суб'єктивного ставлення людини до навколишніх предметів і явищ, її емоційні переживання.

Емоції виявляються в різноманітних периферичних змінах, що відображаються на всіх внутрішніх, вісцеральних процесах, від яких залежить життя організму. Спираючись на такі емоційні прояви, фізіологи підкреслювали позитивну пристосовану роль емоцій: вони приводять організм у стан готовності до термінового витрачання енергії, мобілізуючи усі його сили, які будуть потрібні, наприклад, у випадках страху, гніву чи болю.

Крім того, емоції виконують функцію мотивації, коли виступають додатковим мотивуючим фактором: прагнення уникнути подій, що породжують негативні емоції, або включитися в події, що призводять до появи позитивних переживань.

Також, емоції відіграють діагностичну функцію. Наявність певних емоцій може бути важливим засобом ідентифікації спонукань, виявлення їх зв'язку із базовими життєвими потребами, цінностями. Особливу роль відіграють емоції у міжособистісній взаємодії. З одного боку, вони поширюють можливість спілкування, оскільки несуть додаткову інформацію. Емоції дають можливість «заглянути» у внутрішній світ іншої людини.

Крім цих основних функцій емоції відіграють моральну функцію - сигналізують про розходження між буттям та свідомістю, між вчинком та його моральним значенням. Важлива моральна категорія - совість - формується саме на основі сигнальної функції про відхилення від нормальної поведінки.

Отже, емоції можуть бути безпосереднім сигналом, оцінкою, побудником дії або бездіяльності, лежати в основі енергетики самого індивіда.

Емоції необхідні для виживання і благополуччя людини. Не володіючи емоціями, тобто, не вмюючи відчувати радість і печаль, гнів і провину, ми не були б у повній мірі людьми.